

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΗΛΩΡΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτόν 15
29—Γραφεῖον ὁδ. Βουλῆς—29

ΠΙΣΤΙΣ, ΕΛΠΙΣ, ΑΓΑΠΗ.

Μεγαλοπρεπεῖς ἀρεταί, θυγατέρες τῆς Προσευχῆς·
Τρεῖς σώφρονες ἀδελφαί παρά τοὺς πόδας τοῦ θρόνου
τοῦ Φωτός.

Millevoxe.

ὦ ἄνθρωπε! ταπεινώθητι τέλος· ὡ ἔνοχε θνητῆ, ταπεινώθητι· πρόσπεσον, θεὸς στάκτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου καὶ πλήρωσον διὰ τῶν θρήνων σου τὴν γῆν ταύτην, τὸ βασίλειον τῆς ἐρημώσεως, ὅπερ ὁ Θεὸς, τιμωρῶν σε σοὶ ἔδωκεν ὡς τόπον ἐξορίας καὶ τάφου, ὡς δίδεσται εὐτελὲς κτήμα εἰς καθυποτεταγμένον βασιλέα. Ἀλλὰ τί λέγω; χαιρε μάλλον καὶ ψάλλε μετὰ τῆς νέας Σιών· «Μακάριος ὁ πταιστής, ὁ ἄξιος τοιοῦτου Λυτρωτοῦ!» ὁ Χριστὸς σοὶ ἀποδίδει καὶ πλείονα τῶν ὅσων ἀπόλεσας· σε ἀναβιβάζει εἰς ὕψος τελειότητος τόσῳ ὑπεράνω τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ οἱ θρίαμβοι τῆς ἀρετῆς ὑπερβαίνουν εἰρηνικὴν καὶ ἡσυχίον ἀθωότητα· ὑποστηρίζομενος δὲ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος θέλεις κατανικήσῃ ἀπάσας τὰς ἀκολάστους ῥοπὰς σου.

Παυσάτω λοιπὸν πλέον πᾶς τις ὁμιλῶν μοι περὶ τῆς διεφθαρμένης φύσεως· δὲν βλέπω, δὲν θέλω νὰ βλέπω εἰς τὸ ἐξῆς ἢ τὴν ἀναγεγεννημένην, τὴν πλήρη δόξης φύσιν. Ἡ πίστις ἀνοίγει μοι τοὺς οὐρανοὺς, φωτίζει με ἐν τῇ ἀγνοίᾳ μου, δρίζει μοι τὴν θέσιν μου ἐν τῇ ἀβεβαιότητί μου, διαλύει τὰ σκοτεινὰ νέφη τὰ περικυκλοῦντα τὴν διάνοιά μου καὶ πληροὶ αὐτὴν χειμάρρου φωτός. Ὅπισθεν δὲ αὐτῆς βαδίζει ἡ ἐλπίς τὸ αἰώνιον τοῦτο τῆς ζωῆς θέλητρον καὶ ἡ ἀξιέραστος τῆς ἀγάπης σύντροφος. Πιστεύειν, ἐλπίζειν, ἀγαπᾶν, ἐν τούτοις ὁ Χριστιανισμὸς στηρίζεται. Ἡ θυσία δὲν ἀποβαίνει εἰς μάττην, ὅταν ἡ ἀνταμοιβὴ τῆς εἶναι βεβαία. Ὅλα τὰ καθήκοντα ἀποβαίνουν εὐχάριστα τῷ ἀγαπῶντι: «Ἀδελφοί, ἀγαπάτε ἀλλήλους» ἔλεγεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος· διότι τῷ ἀγα-

πῶντι θέλησις δὲν εἶναι ἡ θέλησις του, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγάπης του.

ὦ νόμιε τῆς ἀγάπης! νόμιε ὕψιστε, νόμιε θεσπέσιε, πόσον ἐπιτυχῶς εἰκονίζεσαι εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ἀληθῶν χριστιανῶν, οἵτινες ὡς ὑπογραμμὸν ἔχοντες τὸν διδάσκαλόν των, διέρχονται τὴν ζωὴν των ἀγαθοποιούντες. Ἀγάπη ἀπειρος, ὡς ὁ Θεὸς ὅστις ἐμπνέει αὐτοῖς ταύτην, συνοδεύει πάσας τὰς πράξεις των, πληροὶ τὰς σκέψεις των, περιβάλλει τὰ αἰσθηματὰ των. Ζῶσιν θὰ ἐρωτήσητε, δι' ἑαυτοῦς, ἢ διὰ τὸν πλησίον των, καὶ μόνον δι' αὐτόν; Ἴδτε αὐτοὺς ἱσταμένους εἰς βοήθειαν τῶν ἀνθρωπίνων ἀθλιότητων· ἴδτε αὐτοὺς ἐπιχέοντας, ὡς ὁ Σαμαρείτης, ἔλαιον καὶ βάλσαμον ἐπὶ τὰς πληγὰς τῶν ἀδελφῶν των. Οὐδὲν ἀπαυδεῖ αὐτοὺς, οὐδένα ἀποστρέφονται· οἱ δυστυχέστεροι εἶναι διὰ τοῦτο μάστιγα φίλτεροι αὐτοῖς. Οἱ θησαυροὶ των συνίστανται εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν συνήτων· ὁ χρόνος αἰ φροντίδες, αἰ συμπάθειαι, τὰ δάκρυα, τὰ πάντα τέλος αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ὀπωσθήποτε πάσχοντας. Πτωχοί, ἀσθενεῖς, ἀδύνατοι, ἔλθετε πρὸς αὐτοὺς· παρ' αὐτοῖς θέλετε εὔρει ἀνακούφισιν. ὦ σεις! ὦν ἡ καρδία κατατρώχεται ὑπὸ τῶν ἀφανῶν ἐκείνων πληγῶν, ἂς προσπαθεῖτε νὰ κρύψητε ἀπὸ τὸ σκληρὸν τῆς ἐγῴστικῆς φιλανθρωπίας ἔλεας, προστρέξατε· θέλουσι σὰς ἐπιδαψιλεύσει ἀρρήτους παραμυθίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν σας, ἅτινα θέλετε λησμονήσει παρ' αὐτοῖς. Δι' αὐτοὺς διάκρισις ξένων καὶ ἐχθρῶν δὲν ὑπάρχει· δὲν ὑπάρχουσι δι' αὐτοὺς ἡ ἄνθρωποι. Ὑπεπέσατε εἰς σφάλμά τι; πλησιάσατε, μὴ φοβεῖσθε τὸ στόμα αὐτῶν ἀγνοεῖ τὴν ὑβριστικὴν μορφήν· θέλουσι σὰς λυπηθῆ, θέλουσι κλαύσει μεθ' ἡμῶν· θέλουσι κηρύξῃ ἑαυτοὺς ἀσθενεῖς ὡς ὑμᾶς καὶ θέλουσι σὰς δεῖξει μετὰ τὸ μειδίαμα τῆς ἐλπίδος ἐπὶ τῶν χειλέων τὸν κοινὸν Σωτῆρα. Φιλόστοργοι πατέρες, καλοὶ υἱοί, ἀγαθοὶ σύζυγοι, φίλοι ἀσφαλεῖς, πιστοὶ ὑπήκοοι, καὶ

ὀφθαλμῶν της καὶ κατεκυλίοντο ἐπὶ τῶν ῥοδινῶν παρειῶν της.

Ἐκάθητο ἐν τῇ γωνίᾳ της πρᾶξι καὶ ταπεινῇ τῇ καρδίᾳ, ὡς ὅτε ἐκάθητο εἰς τὰς σανίδας τοῦ σχολείου, εἰσθηνομένη τὸ μεγαλεῖον τοῦ Εὐαγγελίου.

Πλὴν καὶ πάλιν οἱ λόγοι της θνησκούσης μητρὸς «Νὰ μὴ γίνῃ ἡ κόρη μου Χριστιανὴ»

συνδυαζόμενοι μετὰ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.»

ἠνάγκαζον τὴν Ἑβραίαν κόρην νὰ σκέπτεται: «Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς ἐμὲ ἡ εἰσοδος εἰς τὴν κοινῶν τῶν Χριστιανῶν.»

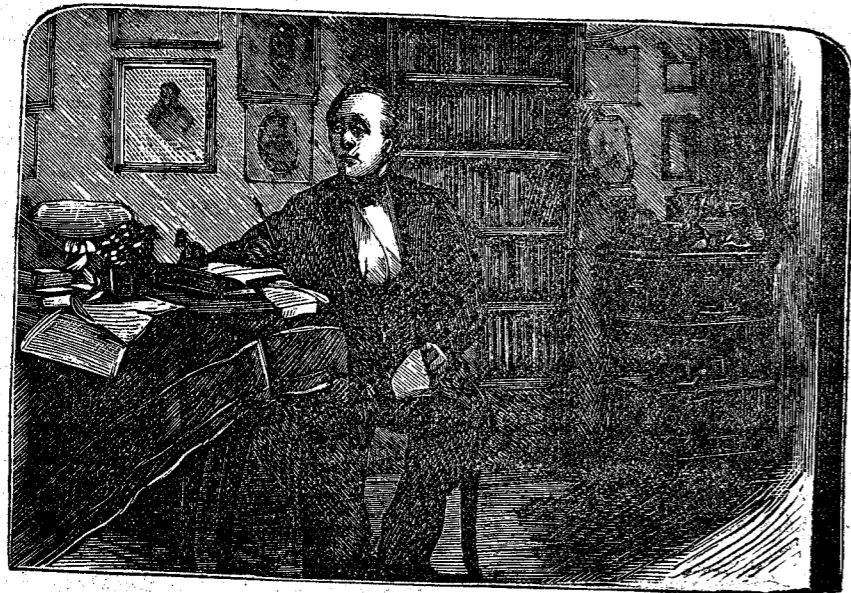
«Μὲ ὑβρίζουνε ἵδιαι εἰμαι Ἑβραία—οἱ παῖδες τῶν γειτόνων μὲ ἐσίρῃζον προχθὲς ἱσταμένην πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας, θεωροῦσαν τὰς καιομένας λαμπάδας καὶ ἀκρωμένῃ τῶν ἀναπεμπομένων τῷ Θεῷ

συνατήρει αὐτὸν ἐργαζομένη μέχρι νυκτός· διότι οὐδεὶς τῶν συγγενῶν ἤλθεν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ.

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ χῆρα ἐγένετο ἀσθενεστέρη καὶ τέλος κατέπεσεν εἰς τὴν κλίνην κοιτομένη ἐπὶ πολλοῦς μῆνας. Ἡ Σάρα εἰργάζετο καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐνοσῆλευε τὴν ἀσθενῆ καθημένη πρὸς τὴν κλίνην της ἤτο ἠπίου καὶ εὐσεβοῦς χαρακτήρος. Ἦτο ἄγγελος εὐλογίας εἰς τὸν οἶκον τῆς πενίας.

«Πέραν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐρίσκεται ἡ βίβλος. Ἀνάγνωθί μοι τι ἐξ αὐτῆς· διότι ἡ νύξ εἶναι τόσῳ μεγάλη! ὦ ναι, τόσῳ μακρὰ! καὶ ἡ καρδία μου διψᾷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.» Εἶπεν ἡ ἀσθενούσα πρὸς τὴν Σάραν.

Ἡ Σάρα ἔκυψε τὴν κεφαλὴν· ἔλαβε τὸ βιβλίον, ἤνοιξεν αὐτὸ καὶ ἀνέγνωσεν εἰς τὴν νοσοῦσαν. Δάκρυα ἴσαντο ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν της ἀκτινοβολοῦντα εἰς

Ὁ X. X. Ἄνδρσεν ἐν τῷ γραφείῳ του.

ὕμνων καὶ ἐπαίνων. Ἀφ' οὗτου ἐκάθησε ἐπὶ τῶν ξυλίνων ἐδῶν τοῦ σχολείου ἠσθάνθη τὴν δύναμιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, δύναντιν εἰτεροχόμενῃ λίαν βελτίως εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅσῳ καὶ ἂν κλείω τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀλλὰ δὲν θὰ σὲ λυπήσω ἐν τῷ τάφῳ, οἴμοι! ἀγαθὴ μου μήτηρ! Οὐχί, δὲν θὰ ἐπιορκήσω εἰς τὸν ἔρκον τοῦ πατρὸς μου! Ποτὲ δὲν θὰ ἀναγνώσω τὴν βίβλον τῶν Χριστιανῶν, ὅσῳ καλὴ καὶ ἂν ἦναι αὐτῇ. Ἐχω τὴν θρησκείαν τοῦ λαοῦ μου καὶ εἰς αὐτὴν θὰ ἐμμένω.»

III

Ἐτη πολλὰ παρελθον ἐκτοτε.

Ὁ κύριός της ἀπέθανε. Ἡ χῆρα του περιέπεσεν εἰς πτωχίαν καὶ ἡ ὑπερήτρια ἐκρόκειτο νὰ ἀπολυθῇ.

Ἀλλ' ἡ Σάρα ἀπεποιεῖτο νὰ ἐγκαταλεψῇ τὸν οἶκον. Ἐγένετο ἡ βρακίτηρία αὐτοῦ ἐν δεινοῖς κείροις καὶ

τὴν λάμπιν τοῦ φωτός, ὡς οἱ ἀναγινωσκόμενοι λόγοι εἰς τὴν καρδίαν της.

«Ὁ ἀγαπητὴ μου μήτηρ, ἐπιθύρισε νὲ ἔκυτῆ, τὸ τέκνον σου δὲν θὰ δεχθῇ τὸ βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν οὐδὲ θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν. —Οὕτω σοι ἔδοξε· καὶ θὰ σεβασθῶ τὴν ἐντολήν σου. Θὰ μένωμεν ἠνωμένοι ἐν τῇ γῆ Ἀλλὰ πέραν τῆς γῆς ὑπάρχει ὑψηλοτέρα ἑνωσις· ἡ μετὰ τοῦ Θεοῦ! Οὗτος θὰ ἦναι πλησίον ἡμῶν καὶ θέλει ὀδηγήσει ἡμᾶς διὰ τῆς κοιλάδος τῆς σκιάς τοῦ θανάτου. Αὐτὸς δίδει τὴν βροχὴν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν εὐφορίαν εἰς τὴν γῆν. Τὸ ἐνοῶ—δὲν γνωρίζω πῶς συνέπεσε νὰ μάθω τὴν ἀλήθειαν· ἀλλὰ τὸ γνωρίζω, διὰ μέσου Αὐτοῦ· διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ!»

Καὶ ἀνετινάχθη ἅμα ἐπρόφερε τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ὄνομα, καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὴν τὸ βάπτισμα ὡς φλόξ πυρός· τὸ σῶμά της ἀνετινάχθη, τὰ μέλη της ἐτα-

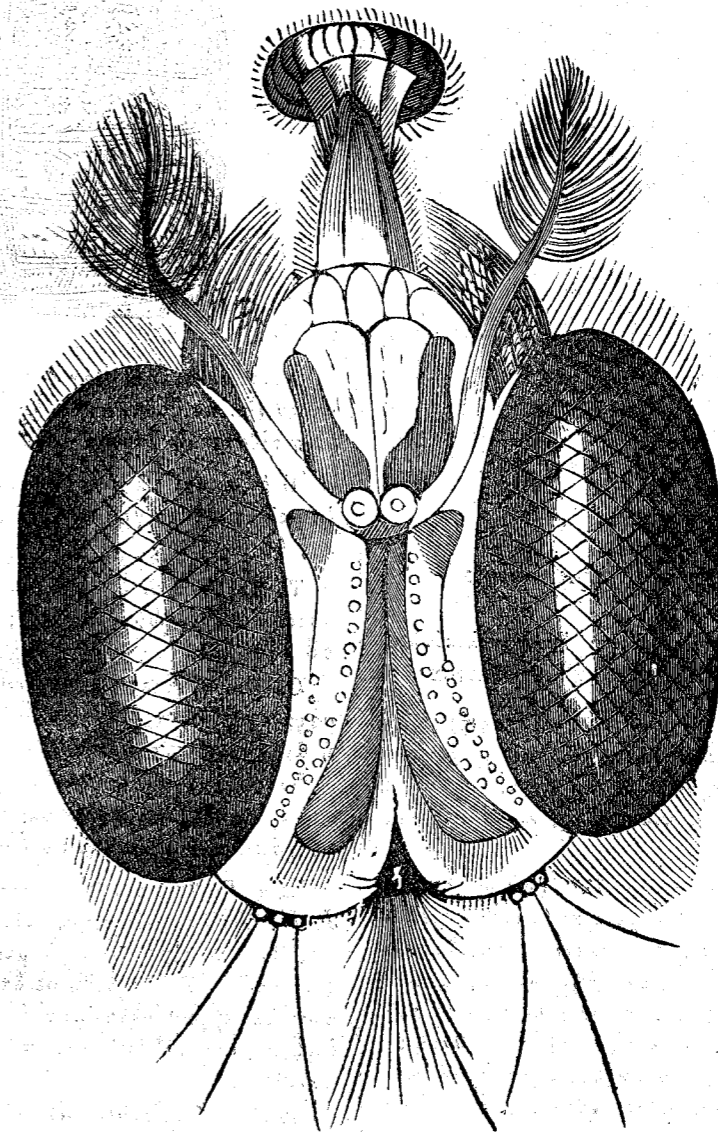
ράχθησαν καὶ ἔπεσε λιπόθυμος, γενομένη ἀσθενεστέρη καὶ αὐτῆς τῆς νοσοῦσης παρά τῇ κλίνῃ τῆς ὁποίας ἐγραγγόρει.

Ταλαίπωρος Σάρα!—ἀνέκραξαν οἱ παρεστῶτες—κατεπονήθη ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ τῆς ἀγρυπνίας.

Τὴν μετεκόμισαν εἰς τὸ νοσητήριον τῶν πενήτων ἀσθενῶν. Ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἐκείθεν μετεκόμισαν αὐτὴν εἰς τὸν τάφον, ἀλλὰ οὐκ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ

μονήρους τάφου· καὶ ἡ κοιμωμένη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἀναστάσεως, ἐν ὀνόματι Αὐτοῦ, ὅστις ἐλάλησεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ:

«Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑμᾶς ἐν ὕδατι, ἐγὼ δὲ βαπτίσω ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ!»

Κεφαλὴ μυίας θεωμένη διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

τῶν Χριστιανῶν, διότι ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχε τόπος διὰ τὴν Ἑβραίαν κόρην· ἐξῶθεν τοῦ τείχους ἀνεσκάφη ὁ τάφος οὗτος.

Πλὴν ὁ ἥλιος τοῦ Θεοῦ, ὅστις φέγγει ἐπὶ τῶν τάφων τῶν Χριστιανῶν, ρίπτει ἐπίσης τὰς ἀκτῖνας του καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς Ἑβραίας κόρης ὑπεράνω τῶν τειχῶν· ὅτε δὲ ἡ ψαλμοῦ διά ηὐτῆς ἐντὸς τοῦ κοιμητηρίου τῶν χριστιανῶν, ἀντηχεῖ ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ

ΑΟΡΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Συνεχίζοντες τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ἡμῶν φύλλῳ ἄρθρον παραθέτομεν ἐνταῦθα κεφαλὴν μυίας θεωμένην διὰ τοῦ μικροσκοπίου. Παρατηρούμενη αὕτη διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ φαίνεται ὡς μὴ ἔχουσα ἐν τῷ ὀργανισμῷ της οὐδὲν μαρτυροῦν τὴν πανσοφίαν τοῦ Πλάστου, ἀλλ' ὅμως θεωμένην διὰ τοῦ τῶσούτου πλουτίσαντος

διατρέχουσιν, ἀπαντώνται ἔτι λυκοί, ἀλώπεκες καὶ θῶες. Ἡ ἀντιλόπη, ὁ αἰγαγρός (*Chamois*) δὲν ἠφάνισθη ἔτι ὀλοκλήρως, ἀπάντᾳται εἰς τὸν Πίνδον καὶ τὴν Οἶτην· ὁ Ἐβρυμάνθιος κάπρος ὅστις, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν σωζομένων ἀρχαίων γλυφῶν, ἦτο μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του δὲν εὑρίσκεται πλέον ἐν Ἑλλάδι· ὁ λέων, οὗ μνημονεύει καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης, δὲν εὑρίσκεται πλέον μετὰ παρέλευσιν χιλίων ἐτῶν. Ἐκ τῶν μικρῶν ζῴων, τὸ κοινότερον εἶναι εἰς τινὰς χώρας τῆς Πελοποννήσου χελώνη, ἣν οἱ αὐτόχθονες βλέπουσι μὲ εἶδος φοίκης, ὅμοιον πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει πολλοὺς τῶν Εὐρωπαίων ἐπὶ τῇ θέᾳ φρόνου ἢ σαλαμάνδρας.

Ἡ Ἑλλάς εἶναι μικρὰ καὶ ὁμοῦ αἱ παραλλαγὰι τοῦ κλίματος ἐν αὐτῇ εἶναι μέγισται. Ἡ ἀντίθεσις ὀρέων καὶ πεδιάδων, τόπων δασωδῶν καὶ πεδιάδων ἀφόρων, αὐτῶν ἐκτεθειμένων πρὸς Βορρᾶν καὶ πρὸς Νότον φέρει εἰς τὰ τοπικὰ κλίματα ἀξιοσημειώτους διαφορὰς. Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν διαφορῶν τούτων, δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι, ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς δὲν παρουσιάζει ἀπὸ Βορρᾶ μέχρι Νότου, ἢ κλιματολογικὴν κλίμακα, ἥς ἢ πλουσιότης δὲν ἀπάντᾳται, ἢ εἰς ὀλιγίστας χώρας. Πρὸς Βορρᾶν τὰ Αἰτωλικὰ ὄρη μὲ τὰς ὑπὸ φηγῶν κεκαλυμμένας κλιτύας τῶν φαίνονται ἀνήκοντα εἰς τὰς εὐκράτους τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης χώρας ἐν ᾧ αἱ πρὸς Ἀνατολὰς νῆσοι καὶ χερσόνησοι μὲ τοὺς ἐλαιῶνας καὶ τὰ λεμονεῶν καὶ πορτοκαλλεῶν ἄλση των, ἔτι δὲ καὶ τοὺς σωρούς τῶν φοινίκων τῶν κάκτων καὶ τῶν ἀγαυῶν τῶν ἀποτελοῦσι πλέον μέρος τῆς διακεκαυμένης τῶν τροπικῶν ζώνης, ἐν ᾧ ἀμέσως γειτνιάζουσαι χώραι ἔχουσι λίαν διάφορον κλίμα· π. χ. ἡ λιμνώδης Βοιωτικὴ κοιλάς μὲ τοὺς ψυχροὺς χειμῶνας καὶ τὰ καυστικὰ θέρη πλησίον τῆς Ἀττικῆς πεδιάδος ἀλληλοδιαδόχως ψυχουμένης καὶ θερμαινομένης ὑπὸ τῆς θαλασσίας αὔρας. Ἐν γένει δὲ ἐν μικροτάτῳ χώρῳ ἡ Ἑλλάς περιλαμβάνει ἀξιοσημειώτον ἐν τῇ γῆνι σφαῖρα, ζώνην. Δὲν δύναται δὲ τις νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ ἔκτακτος αὕτη ποικιλία τῶν κλιμάτων καὶ ὄλαι αἱ ἐξ αὐτῆς διαφοραὶ ἔσχον ὡς ἐπακολούθημα τὸ νὰ διεγείρωσι ζωηροτέραν τὴν φυσικὴν τῶν Ἑλλήνων δξύνοιαν, καὶ τὸ νὰ προκαλέσωσι τὴν πολυπραγμοσύνην, τὴν πρὸς τὸ ἐμπόριον ἔφρασι, καὶ τὸ πολυμήχανον αὐτῶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀρθροί.—Ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν δημοτ. σχολείων τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι 8,000,000 παῖδες ἀμφοτέρων τῶν γένων, ἐξ ὧν κατὰ μέσον ὄρον 4,500,000 φοιτῶσι καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς σχολείοις. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν διδασκόντων εἶναι 247,300 τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων εἶναι γυναῖκες.

Ἡ ἐκ τῶν διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν φέρων πρόσδοδος κατὰ τὸ ἔτος 1875 ἀνέρχεται εἰς 82,000,000 ταλ. ἢτοι 8,000,000 ταλ. περισσότερον τῆς δαπάνης.

—Ἡ Ἀγία Γραφή.—Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη σύγκειται ἐκ 39 βιβλίων—929 κεφαλαίων—33,214 παραγράφων—592,439 λέξεων καὶ 2,728,400 χαρακτήρων. Ἡ δὲ Νέα Διαθήκη ἐξ 27 βιβλίων—260 κεφαλαίων—7,050 παραγράφων—181,258 λέξεων καὶ 828,580 χαρακτήρων.

Τὶ ὀφείλει νὰ γινώσκῃ ἑκάστη κόρη

1. Νὰ ράπτῃ, νὰ πλέκῃ καὶ νὰ ἐπισκευάζῃ.
  2. Νὰ ἐργάζεται τὴν μηχανὴν τῆς ραπτικῆς.
  3. Νὰ μαγειρεύῃ, νὰ σαρώνῃ καὶ νὰ τηρῇ τὰ τῆς οἰκίας ἐν τάξει.
  4. Νὰ διευθετῇ μόνη τὴν κόμην αὐτῆς κομψῶς.
  5. Νὰ γράφῃ, νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ ἀριθμῇ.
  6. Νὰ νοσηλεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ ἦναι γενναῖοκαρδος καὶ νὰ συντρέχῃ τοὺς ἐνδείς.
  7. Νὰ δέχεται τοὺς ἐπισκεπτομένους τοὺς γονεῖς, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν καὶ νὰ περιποιητῆ αὐτοὺς καὶ φιλοφρόνως καὶ εὐγενῶς.
- Διὰ τῶν γνώσεων τούτων θέλει δυναθῆ νὰ καταστήσῃ ἑαυτὴν τε καὶ τὸν πλησίον αὐτῆς εὐτυχῇ.

ΑἰΝΙΓΜΑ Γ'.

Θεὰ εἶμαι τῶν ἀρχαίων
 ὑπὸ ὄνομα ὠραίων·
 ὑπὲρ φύσιν ἐγεννήθην
 καὶ ἀμέσως ἀνεπτύχθην,
 ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχω
 καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξα·
 δύνασαι ὁμοῦ, ἂν θέλῃς,
 εἰς τὸ εἶναι νὰ μὲ φέρῃς,
 κατὰ ἕνα ἂν αὐξήσῃς
 τ' ἀπαρτίζοντά με μέλη,
 συνεπῶς δὲ καὶ τὸν τόνον.
 εἰς τὸ μέσον μου ἂν φέρῃς·
 τότε φίλε σὲ ὀρκίζω
 εἰς ἐμὲ νὰ κατοικήσῃς,
 ἐπειδὴ μὲ πᾶν ὠραῖον
 μὲ ἐπροίκισεν ἡ φύσις.

Υ. Γ. Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν τῶν αἰνιγμάτων κτλ. τοῦ ἄ. φύλλου θέλομεν δημοσιεύσει δι' ἑλλειψῶν χώρου εἰς τὸ γ'. μετὰ τῶν τοῦ παρόντος.